

ben howard – depth over distance

Melodien kunne plutselig høres over hele rommet, og kroppen min reagerte instinktivt. Musklene spente seg, og jeg måtte ta inn over meg følelser jeg konstant brukte all min energi på å fortrenge. Du kunne like gjerne ha sittet rett ved siden av meg. Alt ved den sangen minnet meg om deg, og jeg kunne ikke lenger benekte din eksistens, eller hvordan jeg reagerte på deg. Jeg kjente hånden din gripe tak om min egen og holde godt fast, som at du aldri skulle slippe. Øynene dine hypnotiserte mine, vi stod ute i januar og du hadde snø i håret. Så tok sangen slutt, og du var borte. Du hadde sluppet taket for lenge siden.